

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: C. K., nar. X, státní příslušnost X
t.č. X
adresa pro doručování: X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2023, č. j. OAM-905/ZA-ZA11-ZA16-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu

hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal z důvodů obavy o svou bezpečnost v zemi původu a žalovaný tuto hrozbu zlehčil. Žalovaný se podle něj nevypořádal s jeho situací, zlehčil diskriminaci vůči jeho osobě. Diskriminaci zažíval nejen od soukromých osob, ale i ve zdravotnických zařízeních, a to pouze proto, že je Kurd, přičemž diskriminací ve zdravotních zařízeních mu hrozí vážná újma na zdraví. Dále uvedl, že byl pronásledován i policií, když opustil svůj region s poznávací značkou Mardinu, byl prověřován hlídkou policie výslovně kvůli svému kurdskému původu. Namítl, že v Turecku dochází k systematické státní šikaně a žalobce se jako etnický Kurd nemůže účinně dovolat státní ochrany v zemi původu. K nelidskému a ponižujícímu zacházení nemusí docházet jen na základě politické činnosti, ale je postačující kurdský původ. Efektivní pomoci se v zemi původu právě kvůli kurdskému původu nemůže dočkat.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázal na obsah správního spisu a podle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, opatřil si všechny podklady a věci se zabýval dostatečně. Konstatoval, že svým postupem nezkrátil žalobce na jeho právech a neměl důvod zlehčovat jím tvrzené skutečnosti. Námitky žalobce jsou podle něj neopodstatněné a tvrzení nejsou ničím podložena. Žalovaný nebyl vystaven pronásledování, a to mu nehrozí ani po jeho návratu, stejně tak ani skutečné nebezpečí vážné újmy. Ani (namátkovou) kontrolu policií, ani okolnosti lékařského vyšetření, vč. požadavku na používání turečtiny při vyšetření nepovažuje žalovaný za diskriminační. V Turecku žalobce nebyl stíhán, uvězněn ani neměl problémy s policií, soudy, armádou nebo úřady. V souvislosti s podanou žalobou odkázal na judikaturu správních soudů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho žalobce uvedl, že je Kurd, náboženské vyznání islám, není členem politické strany ani skupiny. Do ČR cestoval schovaný v nákladním voze, bez cestovního dokladu. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se v Turecku necítil bezpečně, a proto se rozhodl odjet pryč. Druhým vyjádřením žalobce je protokol k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve kterém uvedl, že má základní školu, pracoval na polích. V ČR má jen kamaráda, oba rodiče a mladší sourozenec jsou v Turecku. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že je Kurd, Kurdové nejsou bráni dobře ze strany etnických Turků, a proto se necítil dobře a bezpečně. V Mardinu žijí půl na půl Turci a Kurdové. Uvedl zlé chování spolužáků na základní škole, podle jeho názoru nedostatečné vyšetření ze strany lékaře při nachlazení a

požadavek na komunikaci v turečtině. Negoval problémy s policií, úřady a podobně. Podle svého tvrzení by měl po návratu do Turecka stejný život jako před tím, život v Turecku je podle něj všude stejný.

7. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
8. Žalobce v nynější věci v průběhu řízení o žádosti výslovně popřel, že by byl v Turecku politicky nebo nábožensky aktivní. Neuvedl, že by byl pronásledován státní mocí z důvodu politického nebo náboženského, ani že by mu v souvislosti s návratem hrozilo jakékoliv pronásledování ze strany státní moci.
9. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda osobám, které jsou kurdské národnosti, hrozí v současné době v Turecku pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
10. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z informací o zemi původu, a to konkrétně z novinového článku Lidových novin „Turecko: sazby klesají, ceny rostou“, ze zprávy OBSE ze dne 14. 2. 2022 „Profil země: Turecko“, z informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č.j. 125094-8/2022-LPTP ze dne 30. 9. 2022 ohledně tureckých občanů kurdského původu, z informace OAMP z 8. 7. 2022 k bezpečnosti, politické situaci v Turecku a z Přehledu údajů o zemi za rok 2020 – Turecko, Mezinárodní organizace pro migraci publikované 2021.
11. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné, že žalobce ve vlasti nebyl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Citované ustanovení na žalobce v žádném případě nedopadá, neboť dle svého azylového příběhu není a nebyl nikdy politicky aktivní.
12. V případě žalobce je proto otázkou, zda splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci z důvodu jeho kurdské národnosti naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu, případně zda by žalobci hrozil trest z důvodu jeho kurdské národnosti po návratu do vlasti. Žalovaný naplnění těchto skutečností neshledal a soud s ním souhlasí.
14. Správní soudy setrvale zastávají názor, že z informací o Turecku, s kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Nelze totiž tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování. (shodně viz např.

usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2019 č. j. 2 Azs 75/2019–46, ze dne 8. 4. 2021 č. j. 1 Azs 13/2021–25, ze dne 3. 3. 2022 č. j. 9 Azs 228/2021–26, nebo ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 Azs 118/2022–20).

15. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku čelí nesnázím. Ty ale bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 nebo vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Naopak azylově významné jsou typicky až obavy (např. z pronásledování) politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (srov. usnesení ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022 – 35, bod 12, a judikaturu tam citovanou, případně usnesení ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022 – 33; k problémům politicky aktivních Kurdů např. rozsudek ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020 – 35, body 13-14, či ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019 – 57, body 36 – 38).
16. Žalobce nijak nespécifikoval, že by proti němu bylo ve vlasti vedené jakékoliv trestní řízení, politického života se neúčastní a důvodem jeho vycestování byly generalizované obavy z pronásledování pro kurdský původ s tím, že tyto se projevovaly nejen od soukromých osob, ale i ve zdravotnických zařízeních, od policie, a zároveň dochází k systematické státní šikaně, ke které postačuje pouze jeho kurdský původ. Žalobce popsal v žalobě několik situací, nicméně žádnou z nich nepovažoval soud za natolik excesivní, aby naplňovala podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
17. Pokud jde o žalobní tvrzení ohledně diskriminace ve zdravotnickém zařízení, tu soud neshledal důvodnou, neboť dovozovat diskriminaci z toho, že zdravotnické zařízení neprovedlo podrobnější vyšetření v případě nachlazení, považuje soud za nepřipadné a nelze z takové situace dovozovat systematickou diskriminaci žalobce, potažmo Kurdů ve zdravotnických zařízeních. U druhé situace, a to policejní kontroly, žalobce neprokázal, že by jednalo o cokoliv víc než namátkovou kontrolu, která, jak správně uvedl žalovaný, je běžná i v České republice. Ani třetí popisovaná situace, a to šikana ve škole, nepředstavuje důvody pro udělení azylu. K systémové diskriminaci odkazuje soud na výše uvedené obecné závěry správních soudů k postavení kurdské menšiny v Turecku.
18. Soud je stejně jako žalovaný toho názoru, že žádost žalobce je v tomto rozsahu nedůvodná.
19. Pokud jde o podklady pro vydání rozhodnutí, považuje je soud v nyní projednávané věci v kontextu azylového příběhu žalobce za zcela dostačující.
20. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce ve správním řízení žádné relevantní tvrzení nevzniklo. Neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo mučení či špatné zacházení nebo trest. Stejně tak netvrdil, že by mu hrozila vážná újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem nebo porušením mezinárodních závazků ČR. Nic takového netvrdí ani v žalobě.

V. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 29. září 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce